

L'IDEAL

(Segona època) Any II-Núm. 92 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 25 cèntims
LLEIDA: dissabte 27 de novembre de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

Anotem una falla més: el retard a arribar fins al final de la guerra, amb una fórmula de coincidència anti-feixista.

VIDA MUNICIPAL

En el document que va a continuació, adreçat a totes les organitzacions que integren el F. P. A., el nostre Partit fixa la seva posició en referència a l'Ajuntament.

Volguts companys: el Comitè Polític Local de Lleida, d'Esquerra Republicana de Catalunya, agraeix sincerament les reiterades peticions que heu adreçat als nostres representants per a que intervinguem directament en el Govern municipal. Us és coneguda la nostra negativa, mentre no s'estigui disposat a un canvi radical d'actuació. Però davant la vostra insistència, i en una visió objectiva de la realitat, farem un esforç de precisió comunicant-vos el nostre pensament definitiu; i a fi de guanyar temps, s'envia còpia d'aqueix escrit a cada organització del Front Popular Antifeixista, per a que totes elles hagin pogut situar-se abans de la pròxima reunió. El nostre criteri es resumeix així:

CANVI D'ORIENTACIÓ EN POLÍTICA MUNICIPAL.—Si es pensa en la situació de la guerra, que tenim l'enemic a la vora, i que no és un secret per ningú que prepara una ofensiva forta, un dels primers objectius de la qual seria Lleida, convindria que tot el que no sigui situar-se en aqueixa realitat, és viure als llims.

Lluny de fer-ho l'Ajuntament de Lleida, ha preferit convertir els escons en tribuna de propaganda política i en camp d'experiències diguem-ne socials al marge de la llei, abandonant la seva missió pròpia d'administrar els interessos públics, vivint sense pressupost, amb el fracàs econòmic que tots sabem. Una actuació així, no podia ni podrà tenir mai el nostre aval.

Si esteu disposats a una rectificació de conducta, podrem participar en el Govern de l'Ajuntament, però amb garanties efectives que el canvi sigui traduït en fets. A tal efecte, demanem l'Alcaldia, que tindria anexa la Conselleria de Finances i Pressupostos, no per una ridícula cobejança ni per un mesquí interès de partit, sinó perquè ningú, més autoritzadament que nosaltres, encarna aqueixa orientació.

MUNICIPALITZACIÓ DE L'ESTATGE, I D'ALTRES.—La inconstitucionalitat del Decret sobre municipalització de l'estatge farà que, en definitiva, quan amb el desglaç dels somnis bonics, l'hora sigui arribada, no prosperi. Però de moment ja ha produït enormes danys a les finances de l'Estat, la Regió i els Ajuntaments i ha paralitzat la construcció verticalment. Creiem que la millor política immobiliària seria demanar autorització per a retornar les cases, amb les limitacions de dret que es creguessin oportunes, als seus antics propietaris, i si nosaltres tinguéssim una majoria municipal, tal seria la línia de conducta que seguiríem.

Mentre això no vingui, per respecte al Govern de la Generalitat, que ens imposa el seu Decret, dictat en moments en que els representants de la nostra política al Govern de Catalunya no podien fer més que anar a remolc de les circumstàncies que paralitzaven la seva llibertat de moviments, l'aplicarem estrictament. No cal dir que hauríem de tenir una intervenció activa en la gestió de la Caixa Immobiliària.

Però res més, en matèria de municipalitzacions, que totes han donat mals resultats; ni tan sols la dels espectacles, que haurien de tornar als seus antics propietaris.

PRESSUPOST.—Un Ajuntament que visqui sense una llei econòmica ha de caure en el caos, i per això ni un moment més pot seguir la situació actual. Cal fer un pressupost realista, modest, sense fantasies i no moure's ni un mil·límetre de les seves possibilitats. L'Ajuntament de Lleida, gasta més de 6.000 pessetes diàries en personal, o sigui la fantàstica suma de a la vora de 2.500.000 pessetes a l'any, més del doble del que es despenja abans de la guerra. Això ja no serà possible, perquè disposicions antigues, ara renovades amb caracter obligatori, preceptuen que les despeses

de personal de totes menes—tècnic, eventual, administratiu—no poden passar del 40% del volum total del pressupost. A més, com ara, per la Generalitat s'han concedit nous i importants tributs als Ajuntaments, s'han acabat els auxilis econòmics que, per a sortir del pas, ha concedit la Generalitat, auxilis que en pocs mesos depassen la xifra d'un milió i mig de pessetes. Així, nosaltres agafaríem com a base el pressupost que regia abans de la guerra introduint en el nou les ampliacions, i canvis inexcusables, imposats per la força de les circumstàncies. Un pressupost així concebut seria la primera etapa del restabliment de la normalitat administrativa de la vida municipal.

COMISSIÓ DE GOVERN.—Hauria de quedar així:

Alcaldia (amb Finances i Pressupostos) Esquerra.
Cultura Esquerra.
Obres....
Governació.....
Proveïments.....

ACTUACIÓ DINS LA LLEI.—Acarbar d'una vegada amb les posicions de rebel·lia, que no condueixen a res més que al descrèdit de l'Ajuntament. Col·laboració intensa i responsable de totes les minories que integressin el Govern. Si, ocupant l'Alcaldia, ens veiéssim poc assistits, l'abandonaríem.

El nostre Partit, en parlar tan cruament, creu responsabilitzar-se i servir millor que ningú els interessos del poble i de la causa antifeixista. Si féu veritable examen de consciència, si us sabeu desprendre de dogmatismes massa rígids, i, sobre tot, si toqueu de peus a terra, veureu que tenim raó, que la nostra orientació és sana i l'única que pot resoldre la situació actual. Penseu-hi, no pas fredament, ans emotivament, com hem fet nosaltres. Si ara us costa d'acceptar que cal deixar la revolució i no pensar més que en la guerra, és possible que més endavant ho reconegueu més dramàticament.

Vostres, i de la causa antifeixista.
Pel Comitè Polític Local d'Esquerra Republicana de Catalunya.—El President, L. Morant.—El Secretari, A. Corrada.

Es recordarà que, en constituir-se l'actual Ajuntament, la nostra representació al mateix féu notar el fet que alguns Consellers de les minories C.N.T. i socialista, no reunien les condicions exigides per la llei municipal de Catalunya, avui novament en vigor, per no figurar al cens electoral o al padró de veïns amb tres anys d'anticipació.

No es volgué fer cas de les nostres observacions, i, seguint la política cantonalista que tan mals resultats ha donat, es prescindí de les disposicions legals i, tirant al dret, l'Ajuntament restà constituït... de moment.

Com era de preveure, tirar al dret ha resultat perdre el temps, car una comunicació de la Direcció d'Administració Local, ja fa dies rebuda a l'Ajuntament, ordena el cessi immediat dels Consellers que es troben fora de la llei.

Davant d'això, i persistint en el mal camí, la majoria municipal ha seguit la conducta de: s'acata, però no es compleix. Diem això perquè, lluny de convocar sessió immediata, ha ajornat sine die un Ple que hi havia intenció de reunir aqueixa setmana. El cas és guanyar temps, o millor dit, perdre'l, car a la fi no hi haurà més remei que obeir; però amb tot això, en una situació d'interinitat, qui es recorda de confeccionar un pressupost que forçosament ha d'estar aprovat el dia 15 de desembre!

Més política cantonalista, en ara En el darrer Ple, l'Ajuntament acordà oposar-se al compliment de la Decisió de la Comissió de Responsabilitats que l'obligava a retornar al seu propietari el Teatre Victòria, malgrat el parer en contra de la nostra minoria, brillantment exposat pel senyor Cervera.

I què ha passat? Que una ordre de la Conselleria de Governació, apareguda en el *Diari Oficial* de diumenge darrer, adreçada al Comissari de la Generalitat senyor Vilà, li encarrega l'immediat compliment de la Decisió esmentada. A hores d'ara, l'ordre ja hauria d'estar executada, i hem de suposar que el senyor Vilà, des del seu lloc de tanta responsabilitat, no voldrà col·laborar més enllà del temps que és prudent de concedir amb la política que se segueix a l'Ajuntament. A veure, doncs, què passarà.

(Segueix a la 2.ª plana)

A E

ARCHIVOS ESTATALES